

- de aan rekwirante opgelegde geldboete aanzienlijk verlagen;
- de Commissie verwijzen in de gerechtskosten en de andere kosten en uitgaven die The Dow Chemical Company in het kader van deze zaak zijn opgekomen; en
- alle andere maatregelen treffen die het Hof zal vermenen te behoren.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening bevat twee middelen. Volgens het eerste middel, heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting wat de toerekening van de inbreuk aan rekwirante betreft. Aangezien rekwirante geen beslissende invloed heeft uitgeoefend op DuPont Dow Elastomers („DDE”), een gemeenschappelijke onderneming met El du Pont de Nemours and Company, heeft zij niet deelgenomen aan de door DDE begane inbreuk. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de verwante begrippen economische eenheid, één onderneming en uitoefening van beslissende invloed onjuist uit te leggen. Volgens het tweede middel heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting wat de verhoging van rekwirantes boete met 10 % wegens afschrikking betreft. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te beslissen dat de Commissie het beginsel van gelijke behandeling in dit opzicht niet heeft geschonden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein oikeus (Finland) op 24 april 2012 — Melvin West/Virallinen syyttäjä

(Zaak C-192/12)

(2012/C 184/10)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Melvin West

Verwerende partij: Virallinen syyttäjä

Prejudiciële vraag

Moet bij de toepassing van artikel 28, lid 2, van het kaderbesluit onder de term „uitvoerende lidstaat” worden verstaan de lidstaat waaruit een persoon aanvankelijk op basis van een Europees aanhoudingsbevel aan een andere lidstaat is overgeleverd, of laatstgenoemde lidstaat, waaruit die persoon is overgeleverd aan een derde lidstaat, die nu om een verdere overlevering

aan een vierde lidstaat wordt verzocht? Of is in voorkomend geval de toestemming van beide lidstaten vereist?

Beroep ingesteld op 26 april 2012 — Europese Commissie/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-196/12)

(2012/C 184/11)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall, J.-P. Keppenne en D. Martin, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— vaststellen dat de Raad, door het voorstel van de Commissie voor een verordening van de Raad houdende aanpassing met ingang van 1 juli 2011 van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Unie, alsmede van de aanpassingscoëfficiënten die van toepassing zijn op deze bezoldigingen en pensioenen, niet aan te nemen, niet heeft voldaan aan de krachtens het Ambtenarenstatuut op hem rustende verplichtingen;

— de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep voert verzoekster aan dat de Raad is afgeweken van het voorstel voor een verordening van de Raad houdende aanpassing van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden krachtens artikel 3 van bijlage XI bij het Statuut, ofschoon volgens de dwingende bepalingen van dat artikel de methode voor de jaarlijkse aanpassing van die bezoldigingen en pensioenen een automatische procedure is die de Raad geen beoordelingsmarge laat. Op grond van voormeld artikel is de Raad verplicht, het voorstel van de Commissie vóór 31 december van het betrokken jaar aan te nemen. Volgens verzoekster kon de Raad zich niet aan die verplichting onttrekken op grond dat hij van oordeel was dat de Commissie hem een voorstel krachtens artikel 10 van bijlage XI had moeten voorleggen. Hoe dan ook waren de voorwaarden ten gronde voor toepassing van artikel 10 in 2011 niet vervuld. Dat blijkt ook uit twee economische verslagen die de Commissie de Raad desgevraagd heeft gepresenteerd. Door zelf krachtens artikel 10 van bijlage XI bij het Statuut besluit 2011/866/EU ⁽¹⁾ vast te stellen heeft de Raad dan ook de vereiste institutionele voorwaarden geschonden.

De Commissie verwijt de Raad tevens, de op die bezoldigingen en pensioenen voor de verschillende plaatsen van tewerkstelling en wonen van de belanghebbenden toe te passen correctiecoëfficiënten niet te hebben vastgesteld. Volgens verzoekster kan niet worden ontkend dat het „besluit” van de Raad op dit punt volledig zwijgt, waarbij ter motivering uitsluitend wordt verwezen naar de „uitzonderingsclausule” van artikel 10 van bijlage XI. De houding van de Raad moet dus worden beschouwd als een onrechtmatig niet-handelen.

⁽¹⁾ Besluit van de Raad van 19 december 2011 betreffende het voorstel van de Commissie voor een verordening van de Raad houdende aanpassing met ingang van 1 juli 2011 van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Unie, alsmede van de aanpassingscoëfficiënten die van toepassing zijn op deze bezoldigingen en pensioenen (PB L 341, blz. 54).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Högsta domstol (Zweden) op 30 april 2012 — Billerud Karlsborg Aktiebolag, Billerud Skärblacka Aktiebolag/ Naturvårdsverket

(Zaak C-203/12)

(2012/C 184/12)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta domstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Billerud Karlsborg Aktiebolag, Billerud Skärblacka Aktiebolag

Verwerende partij: Naturvårdsverket

Prejudiciële vragen

- 1) Houdt artikel 16, leden 3 en 4, van richtlijn 2003/87 ⁽¹⁾ [van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad] in dat een exploitant van een installatie die op 30 april een onvoldoende aantal emissierechten heeft ingeleverd, ongeacht de oorzaak van het verzuim, een boete moet betalen bijvoorbeeld wanneer de exploitant op 30 april wel een voldoende aantal emissierechten had, maar ze per abuis, wegens een administratieve vergissing of technisch probleem niet heeft ingeleverd?

- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, houdt artikel 16, leden 3 en 4, van richtlijn 2003/87 dan in dat de boete kan worden kwijtescholden of verminderd bijvoorbeeld in de in de eerste vraag beschreven omstandigheden?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32)

Hogere voorziening ingesteld op 9 mei 2012 door Grazer Wechsellseitige Versicherung AG tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 28 februari 2012 in zaak T-282/08, Grazer Wechsellseitige Versicherung AG/ Europese Commissie

(Zaak C-215/12 P)

(2012/C 184/13)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Grazer Wechsellseitige Versicherung AG (vertegenwoordiger: H. Wollmann, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

— het bestreden arrest vernietigen;

— de zaak zelf afdoen en beschikking 2008/719 van de Europese Commissie van 30 april 2008 inzake de Oostenrijkse steunmaatregel C 56/06 (ex NN 77/06) voor de privatisering van Bank Burgenland (PB L 239, blz. 32) nietig verklaren en de Commissie verwijzen in de kosten voor het Gerecht en het Hof;

— subsidiair ten opzichte van de tweede vordering, de zaak naar het Gerecht terugverwijzen en de beslissing inzake de kosten aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

De onderhavige hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht van 28 februari 2012 in zaak T-282/08 — Bank Burgenland. Rekwirante komt op tegen de beslissing arrest van het Gerecht in haar geheel. Het bestreden arrest vertoont procedurele gebreken, die de belangen van rekwirante hebben geschaad. Daarnaast heeft het Gerecht in zijn beslissing in meerdere opzichten het Unierecht geschonden. Rekwirante voert de volgende middelen aan: